

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

31. Spes cœli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

propugnator, tam pulchrè quàm breviter: Video aded, A
inquit, quàm in solatium nostrum, Resurrectionem futuram, o-
mnis Naturæ medietur. Sol demergit & nascitur: astra labon-
tur & redeunt: flores occidunt & reviviscunt: post senium
arbuta frondeant: semina non nisi corrupta reviviscunt: ita
corpus in saculo, ut arbores in hyberno, occultant virorem a-
riditate mortis. Quid festinas ut cruda adhuc hyeme revivi-
scat & redeat? Expectandum nobis etiam corporis ver est. Scio
quod Redemptor meus vivit, & in novissimo die de
terrâ surrecturus sum.

§. 31. Spes cæli.

Quid vis? quid optas? quid desideras? Vivere vis?
& mori non vis? Sic ergo vive, ut aliquando bea-
te vivas. Nam vivere, & non beatè vivere, genus est
non vive-
re beatè est mortis, vel via ad mortem. In cælo vives non motu-
rus: illic beatè vives, nam nec mala patieris, nec pati
poteris, quia illic nulla sunt. Ibi quod optabis, posside-
bis & possidere desiderabis; pelli possessione non po-
teris: & hoc te satiabit. Comedite amici, ait rex cæli, & bi-
bite, & inebriamini charissimi. Convivium hoc finem non
habet, nihil illi triste succedet: quod hodie est æternum
erit. Augustinus exclamat: O vita sempiterna, & sem-
piternè beata, ubi gaudium sine mœrore, requies sine
labore, dignitas sine timore, opes sine amissione, sa-
nitas sine languore, abundantia sine defectione, vita
sine morte, beatitudo sine calamitate, ubi omnia bona
in charitate perfecta, ubi species & visio facie ad fa-
ciem. Porta Ierusalem ex sapphiro & smaragdo adificabun-
tur: & ex apide pretioso omnis circuitus murorum ejus. Et,
platea civitatis aurum mundum, tanquam vitrum perluci-
dum. Et, Per vices ejus alleluia cantabitur.
Tob. c. 13.
v. 21. &
Apoc. c. 21.
v. 21.
Psal. 73.
v. 26.
v. 13.
Quocirca, Beati qui habitant in domo tuâ Domine, in
secula seculorum laudabunt te. Credo videre bona Domini in
terrâ viventium.

§. 32. Suffragia ad cælum.

Ostende mihi gloriam tuam, ostende mihi omne bonum.
O quando dabitur lugentibus, corona pro cinere, o-
liva. 61. v. 3. leum gaudium pro luctu, pallium laudis pro spina mœoris?
Iob. c. 6. v. 8.
v. 9. & 10.
Quis det ut veniat petitio mea; & quod expecto, tribuat
mihi Deus? Et qui cepit, ipse me conerit: solvat manum
& succidat me. Et hæc mihi sit consolatio, ut affligens me do-
lore, non parcat, nec contradicam sermonibus Sancti.
Iob. c. 7. v. 2.
Sicut cervus desiderat umbram, & sicut mercenarius præ-
solutur finem operis sui.
Psal. 14. v. 1.
Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requie-
scet in monte sancto tuo?
Psal. 26. v. 4.
& 5.
Vnam petiit a Domino hanc requiram, ut inhabitem in do-
mo Domini, omnibus diebus vitæ meæ. Vt videam voluptatem
Domini; & visitem templum ejus.
Psal. 41. v. 1
& 5.
Quem modum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita
desiderat anima mea ad te Deus. Sitivit anima mea ad Deum
fontem vivum, quando veniam & apparebo ante faciem Dei.
Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam, quo-
niam transibis in locum tabernaculi admirabilis usque ad do-
mum Dei.
Psal. 54. v. 6.
Quis dabit mihi pennas sicut columbe, & volabo & re-
quiescam.
Psal. 59. v. 10.
Quis deducet me in civitatem munitam?
Psal. 64. v. 4.
Beatus quem elegisti & assumpsisti, inhabitabit in atriis tuis.
Psal. 72. v. 1.
Quam bonus Israel Deus his qui recto sunt corde. Quid mi-
hi est in cælo, & a te quid volui super terram? Defecit caro
mea & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æ-
ternum.
Psal. 83. v. 1.
& 10.
Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum! concu-
piscit & deficit anima mea in atriis Domini. Melior est dies una
in atriis tuis super millia.
Psal. 114. v. 9.
Placebo Domino in regione vivorum.
Psal. 119. v. 4.
Ficu mihi quia incolatus meus prolongatus est: multum in-
cola fuit anima mea.

Letatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini Psal. 122.
v. 1.

Super flumina Babylonis illic sedimus & flevimus, dum re-
cordamur tui Sion. Quomodo cantabimus canticum Domini 4. & 5.
in terra aliena? Si oblitus fuero tui Hierusalem, obli-
vioni datur dextera mea.

Educ de custodia animam meam, ad confitendum nomini tuo: me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Cupio dissolvi & esse cum Christo.

§. 33. Solatia adversus mortem, compendia dantur.

Primum. Mors familiarem nostrum hostem occidit.
Corpus. Nulla pestis ad nocendum efficacior hoste.
inquinatio, uti nullus fur domestico fure perniciosior: cedit hoste
Scimus: Caro concupiscit adversus spiritum, & spiritus ad-
versus carnem, hæc sibi invicem adversantur.

Alterum. Mors ostium effingit in carcere, quo in-
cludimur. At nos veteres iniquos carceris sæpe con-
suetudo loci, etiam inter compedes & injurias, non in-
vitos detinet. Aliter optaret Regum maximus, qui sol-
vi cupiebat & educi de custodia.

Tertium. Mors ingens onus detrahit. Corpus, quod
corruptur aggravat animam, & terrena inhabitatio deprimi-
t. Sensum multa cogitantem. Onere hoc detracto, meliora
restant hinc emissa. Nemo enatat cum hac sarcina.

Quartum. Mors peregrinationi nostræ finem im-
ponit. Quid est, inquit Gregorius, vita mortalis nisi vias Per-
pendite fratres mei, quales sit in viâ lassari, & viam nolle si-
niri. Vita præsens laboribus plena est, & cum luctu agitur,
nec tamen sine lacrymis dimittitur.

Quintum. Mors periculis nos omnibus subducit.
Nemo tam beatus vivit, quin plurimis obnoxius vivat
periculis: & raro periculum in periculo vitatur. Ille
solus pericula omnia evasit, qui vivere desistit.

6. Mortis necessitas. Præclare dixit Romanus sa-
piens: Nullum est majus solatium mortis, quam ipsa morta-
litas. Vivere noluist, qui mori non vult. Mors necessi-
tatem habet æquam & invictam. Quis queri potest in
eâ conditione se esse in quâ nemo non est? Prima pars
æquitatis, est æqualitas.

Septimum. Mors Christi. Ad hanc contemplandam
hortatus Paulus: Per patientiam, inquit, curramus ad pro-
positum nobis certamen, aspicientes in autorem fidei & con-
summatores Iesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit cru-
cem. Membris ab hoc capite maximum est solatium;
nam ne mortem timerent membra, gravissimos mor-
tis impetus sustinuit caput. Auctor vitæ moriendo cælum
releravit; quid mori timeamus?

Octavum. Spes Resurrectionis. Quid exoptulantis
cum morte? non eripit hæc vitam sed intermittit. Illu-
cescet æternus dies qui nos sepulchris evocet; resurge-
mus omnes. Hoc natura nobis variè commoustrat. Æ-
stas abit, sed alter annus illam reducit. Hyems cedit;
referunt illam sui menses: solem nox obruit, sed hanc
dies abigit. Plurima, quæ videntur perire, mutantur: sic
& nos morimur, æternum victuri.

Nonum. Ipsa immortalitas. Mors & finis est, &
transitus est: finis calamitatum, transitus ad immorta-
litem. Hinc in Sacris nostris mors proborum, dies
Natalis appellatur. Hinc ille ausus dicere:
Mors Christusque ludus est.

Et ne ullus hunc ludum expavesceret, idem præclare
cecitavit:

Non est, credite, pena quam videtis,

Quæ punio tenui citata transi,

Nec vitam rapit illa, sed reformat.

Sic optimo cuique idem felicitatis principium est, qui
finis mortalitatis.

§. 34. Contra invitè morientes.

Ita passim vivimus; mortem metuimus, vitam negli-
gimus, invitè morimur. Quis non recusans, quis non
gemo